

University of Groningen

Extensions and application possibilities of the constant market shares analysis. The case of the developing countries' export

Jepma, Catrinus Jetses

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
1986

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Jepma, C. J. (1986). Extensions and application possibilities of the constant market shares analysis. The case of the developing countries' export. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

SAMENVATTING VAN HET PROEFSCHRIFT VAN C.J. JEPMA
"EXTENSION AND APPLICATION POSSIBILITIES OF
THE CONSTANT MARKET SHARES ANALYSIS:
THE CASE OF THE DEVELOPING COUNTRIES' EXPORTS"

Dit onderzoek bevat enerzijds een evaluatie van de constant market shares (cms)-analyse en suggesties omtrent de bruikbaarheid ervan; deel I is daaraan gewijd. Anderzijds wordt in deel II deze analyse-methode toegepast op lange-termijn gegevens van circa 60 ontwikkelingslanden.

In deel I wordt aangegeven dat de gebruikelijke bezwaren tegen de decompositiewijze van de cms-analyse zelf voor een deel kunnen worden weggenomen door de wijze van decompositie in een aantal opzichten te veranderen. Hiertoe worden een aantal suggesties gedaan, welke er onder meer toe leiden:

- a) dat het probleem dat de grootte van enkele van de verkregen deeleffecten afhangt van de volgorde waarin ze bepaald worden niet langer optreedt;
- b) dat thans een indruk kan worden verkregen van de mate waarin veranderingen in de exportstructuur van een land de exportontwikkeling beïnvloeden;
- c) dat een inzicht kan worden verkregen in de bijdrage van afzonderlijke goederencategorieën/afzetgebieden aan de door decompositie verkregen effecten.

Vervolgens wordt in dit deel ingegaan op een tweede vorm van kritiek gericht tegen de methode, namelijk dat deze geen verband houdt met enig theoretisch model, zodat men geen leidraad heeft om te bepalen of toepassing van de methode zinvol is, d.w.z. leidt tot economisch interpreteerbare deeleffecten. Ten einde na te gaan wanneer dit het geval is, zijn via de methode van de afnemende abstractie een viertal handelsmodellen ontwikkeld, waarin één goed en twee leveranciers en afnemers werden onderscheiden. Door de uitwerking ervan achtereenvolgens met de in de gebruikelijke decompositie onderscheiden effecten te vergelijken, kon worden aangegeven dat bij het complexer worden van het achterliggende model inderdaad een punt kan worden bereikt, waarbij de decompositie niet langer zinvol is.

In deel II is de decompositiemethode per jaar toegepast op de afzonderlijke exportgegevens van circa 60 ontwikkelingslanden over de periode 1967-1980. Daarbij zijn een tiental varianten berekend, welke onderling verschilden naar een viertal aspecten. Het achterliggende idee daarbij was om de gevoeligheid van de methode voor specificatieverschillen in het onderzochte materiaal te kunnen onderzoeken; een derde vorm van kritiek op de methode is namelijk gericht op deze (vermeende) gevoeligheid. Uit deze analyse bleek dat er vooral sprake was van gevoeligheid voor de uitkomsten ten aanzien van het al dan niet weglaten van een

belangrijke goederencategorie (energieprodukten) en voor de grootte van de referentiegroep.

Op basis daarvan werd de analyse vervolgens toegespitst op een viertal varianten welke naar beide genoemde aspecten verschilden. Daarbij werden de per jaar en per land verkregen resultaten, onder meer zodanig geaggregeerd over de jaren en over de landen dat een beeld ontstond van de achtergrond van de verschillen in exportsucces van de opkomende industrielanden (NIC's), de olie-exporterende ontwikkelingslanden en de restgroep, in hoofdzaak bestaande uit onderontwikkelde landen. Door de vergelijking van deze uitkomsten konden onder meer de volgende conclusies worden getrokken:

- indien men afziet van energieprodukten en een tweedeling maakt tussen de NIC's en de rest van de beschouwde landen, kan het grote verschil in exportsucces tussen beide groepen landen worden toegeschreven aan drie elkaar versterkende factoren:
 - a) de NIC's hebben over het algemeen geen ongunstige goederensamenstelling van de export, terwijl dit voor de restgroep wel het geval is: de procentuele toename van de export van de laatste groep landen is alleen hierdoor al circa een kwart geringer dan die van de rest van de wereld;
 - b) de NIC's konden de marktaandelen van de deelstromen van hun export over de periode gemiddeld aanzienlijk vergroten, zulks in tegenstelling tot de overige landen en
 - c) (althans in één van de beide relevante varianten) de structuur van de overige landen ontwikkelt zich zodanig dat de totale exportontwikkeling daardoor ongunstig wordt beïnvloed;
- indien men de energieprodukten opneemt en de olie-exporteurs als aparte groep, resulteert voor de andere groepen een vergelijkbaar beeld als hiervoor werd geschetst.

Een slotconclusie kan derhalve zijn dat niet alleen concurrentiefactoren doch vooral ook de samenstelling van het goederenpakket van de export van de diverse ontwikkelingslanden een belangrijke bijdrage levert aan de verschillen in het gemak waarmee deze landen over de langere termijn een exportgroei kunnen realiseren, vergelijkbaar met die van de rest van de wereld.